

PIYANO EĞİTİMİNDE GÜNLÜK ÇALIŞMA YAPMANIN ÖĞRENCİ BAŞARISI ÜZERİNE ETKİSİ

Yrd. Doç. Dr. Yüksel Pirgon
Süleyman Demirel Üniversitesi
Güzel Sanatlar Fakültesi
ypirgon@hotmail.com

Özet

Günlük ve düzenli çalışma yapmak, piyano eğitiminde olumlu sonuçlar elde etmenin en önemli yollarından birisidir. Öğrenilmiş davranışların her gün düzenli olarak zihinsel ve fiziksel açıdan hatırlanması ve tatbik edilmesinin, piyanoda gelişimi ve hedeflere ulaşma durumunu son derece olumlu etkilediği bilinmektedir. Çalışmada öncelikle literatür taraması ile günlük çalışmanın önemi vurgulanmış daha sonra deneysel kısımda ise “kontrol gruplu ön test-son test” modelinden faydalanılarak çıkan veriler doğrultusunda piyano eğitiminde düzenli ve günlük çalışmanın etkililiği ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Piyano, Piyano Eğitimi, Günlük Çalışma, Düzenli Çalışma.

THE EFFECT OF DAILY WORKS ON STUDENT SUCCESS IN PIANO EDUCATION

Abstract

Daily and regular studies are the most important ways to achieve the positive results in the piano education. Learned behaviours by the regularly studies have a beneficial effect on piano education by the improving the intellectual and phisical capacity. In this study, we firstly investigated the importance of the daily studies on piano education by the reviewing the literature, and then we demonstrated the effect of regular and dialy studies on piano education by randomized controlled trials.

Key Words: Piano, Piano Education, Daily Studies, Regularly Studies.

GİRİŞ

Sadece çalgı eğitiminde değil, her disiplin içerisinde var olan mevcut “öğrenme” eyleminde, öğrenilen davranışları pekiştirmeyi ve özümsemeyi sağlayabilmek için düzenli tekrarın önemi oldukça büyüktür. Öğrenme psikoloji üzerinde çalışanlar, tekrarın unutmayı engellediğini ve kalıcılığı sağladığını belirtmişlerdir. Bağlaşımclar tekrarın öğrenmede önemli bir değişken olduğunu savunmuşlardır. Tekrar belli aralıklarla ve sıklıkla yapılnca davranışın daha kalıcı olduğu gözlenmiştir (Senemoğlu, 2005). Buradan hareketle, çalgı eğitiminde belirlenen hedeflere ulaşma sürecinin en vazgeçilmez tetikleyicisinin kuşkusuz, belirli bir disiplin ve düzen içerisinde yapılan günlük çalışmalar ve tekrarlar olduğu söylenebilir. Çalgı eğitiminde yeni kazanılmış bir teknik davranış, belirli ve sık periyotlarla pekiştirilmediği sürece çabucak unutulacak ve bu davranış tekrar çalgının başına oturulduğu vakit, ilk kez görülüyor ve tatbik ediyormuşçasına yeniden oluşturulmaya çalışılacaktır. Çalgı eğitiminde ilerleme sürecinin devam edebilmesi için, yeni oluşturulan davranış iyice pekişmesi ve öğrenilmesi gerekmektedir. Ancak bu aşamadan sonra öğrenilen davranışın üzerine yeni bir teknik davranış konumlandırılabilir.

Çalgı eğitimi uzun ve zorlu bir yol olmakla birlikte aynı zamanda özenli sabırlı ve planlı çalışma gerektiren bir süreçtir(Parasız, 2009:19). Çalgı eğitiminde belirlenen hedeflere ulaşabilmek için oluşturulan çalışma programının her aşaması süreklilik ve düzen gerektirir. Düzensiz ve süreklilik arz etmeyen bir çalışma programının verimliliği tartışılır. Bu şekilde yapılan bir çalışma, düzey olarak ileriye hedeflemekten çok, unutilan davranışları tekrar hatırlamaya yarayacaktır. Bu süreç, çalgıda belirlenen hedeflere ulaşma yolunda problemlere ve zaman kaybına neden olacaktır. Tüm bu problemler ve zaman kaybı, öğrencinin çalgı dersine karşı ilgi ve motivasyonunu düşüreceğinden, çalgı dersindeki başarısı da olumsuz etkilenecek ve dolayısıyla hem öğrenci hem de öğretmen açısından çözümü gittikçe güçleşen sıkıntılı bir süreç yaşanmaya başlanacaktır.

Çalgı eğitiminin bütün türlerinde tam bir davranış organizasyonu gerekmektedir. Çünkü çalgı çalma psiko-motor, bilişsel ve duyuşsal davranışların kombinasyonlarını gerektiren bir davranış örüntüsüdür ve bu davranış örüntülerinin yeterli derecede gerçekleşmesi, planlı ve programlı bir eğitim süreci ile mümkündür(Akbulut 2013:59). Bu planlı ve programlı eğitim sürecinin en temel ve vazgeçilmez noktalarından birisi de bahsedildiği düzenli ve günlük çalışma yapmaktır.

Çalgıda olabildiğince gelişmeyi sağlamak için, her çeşit olanağın kullanılması, her gün sistemli olarak uzun saatler boyu çalışılması kaçınılmaz bir zorunluluktur(Albuz, 2001:8). Günlük çalışmalarla pekiştirilmesi hedeflenen davranışlar, hem fiziki hem de zihinsel boyutta düzenli olarak belli periyotlarla hatırlandığı için davranışın öğrenilme ve refleksleşme süreci daha kolay ve kısa sürede gerçekleşmekte ve böylece çalgı eğitimi süreci daha sağlıklı ve problemsiz bir şekilde ilerleyebilmektedir.

Çalgı eğitiminin en önemli boyutlarından biri olan piyano eğitiminin belirlenen hedeflere ulaşabilmesi için de düzenli ve günlük çalışmak oldukça önemlidir. Derslerde öğretmen eşliğinde öğrenilen davranışlar günlük olarak özenle çalışılıp pekiştirilmedikleri sürece piyano eğitimi sürecinde problemlerin yaşanması yadsınamaz bir sonuç olacaktır. Öğrenmenin gerçekleştiği an ile pekiştirme yapıldığı an arasındaki süre ne kadar uzarsa, öğrenilen davranışın iyice kavranması ve özümsemesi de bu ölçüde güçleşecektir. Öte yandan, öğrenmenin gerçekleştiği an ile pekiştirme yapıldığı an arasındaki süre belli periyotlarla olmak koşulu ile ne kadar kısalsın, öğrenilen davranışın iyice kavranması ve özümsemesi de bu ölçüde kolaylaşacaktır. Lewis, (1996:1) 24 saat içerisinde hemen yapılan pratiğin maksimum öğrenmeyi sağladığını ve öğrenme oranının yaklaşık %90 olduğunu göstermektedir. Ayrıca 48 saate kadar yapılmayan pratikte ise öğrenmenin kesinlikle sıfır olduğunu ve öğrenilen şeylerin yalnızca hafızada kaldığını belirtmektedir(Akt.:Gökbudak, 2003:560). Bu nedenle, piyano eğitiminde öğrencinin düzenli ve günlük çalışma yapması, öğrenilen davranışların düzenli aralıklarla hatırlanması bakımından, gelişim sürecinde hızlı bir ivme yakalamanın tartışmasız en önemli yollarından birisidir.

Parça içerisinde geçen cümlelerin yeterince tekrar edilmesi, parmakların beyinin otomatik kontrolü altında ayrıntılı emir ve direktifleri olmadan o beceriyi öğrenmesini sağlar(Ercan, 2006:105). Bu şekilde otomatikleşen davranışlar, bilinç düzeyinde beyni meşgul etmedikleri için, bir eser çalmada ulaşılması beklenen belki de en önemli hedef davranışın yani müzikalitenin yeteri kadar düşünülmesi, tasarlanması ve uygulanması aşamasına imkân tanımış olacaktır ki bu nokta, belki de piyano eğitiminin en temel hedeflerinden birisidir. Bu noktada bahsedilen “otomatikleşmiş davranışlar”ı elde etmenin tek yolu, hiçbir şekilde aksamayan bir çalışma programı dahilinde günlük ve düzenli çalışma biçimini piyano eğitimi devam ettiği sürece devam ettirebilmektir.

Fenmen’e göre (1947:106), “Öğrenci mümkün olduğu kadar her günün belli saatlerinde piyano çalışmaya alışmalıdır.” Günlük çalışma yapılmadığı vakit en son elde edilen becerilerin büyük oranda yitirildiği, piyanonun başına bir dahaki oturuşta kaybedilen o becerilerin tekrar elde edilmesi için fazladan bir çaba içerisine girildiği hem öğrenciler hem de öğretmenler tarafından sıklıkla tecrübe edilmektedir. Bu kısır döngü piyano da hedeflenen düzeye erişme noktasında, birçok problemin oluşmasına neden olarak gelişim sürecini yavaşlatmakta ve bundan dolayı alınan piyano eğitiminin etkililiğini de oldukça düşürmektedir. Bu olası durumun yaşanmaması için öğrencilerin, piyano eğitimi sürecinde günlük ve düzenli çalışmaları hiçbir şekilde aksatmalarının, belirlenen hedeflere ulaşmak bakımından oldukça önemli olacağı bilinmektedir.

Problem Cümlesi

Tüm bu anlatılanlar çerçevesinde bu çalışmanın problem cümlesi, “piyano eğitiminde günlük çalışma yapmanın öğrenci başarısı üzerine etkisi nedir?” şeklinde oluşturulmuştur.

Amaç ve Önem

Bu araştırmanın amacı piyano eğitiminde düzenli ve günlük çalışma yapmanın öğrenci başarısı üzerine etkilerini araştırmak ve bu yolla; düzenli ve günlük çalışma yapmanın piyano da belirlenen hedeflere ulaşma durumu üzerindeki olumlu etkilerinin önemini vurgulamaktır.

YÖNTEM

Evren ve Örneklem

Çalışmanın evrenini güzel sanatlar fakültelerinin müzik bölümlerinde piyano eğitimi alan 1. sınıf öğrencileri, örneklemini ise, Süleyman Demirel Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Müzik Bölümü'nde piyano dersi almakta olan 1. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır.

Çalışma Grubu

Çalışma grubuna öğrenciler, belirtilen örneklem arasından rastgele seçilmiştir. Denkliği sağlamak açısından, kontrol grubuna rast gelen güzel sanatlar ve spor lisesi çıkışlı ve daha önce piyano dersi almış olan 2 öğrenci çıkarılmış, yerine ise güzel sanatlar ve spor lisesi çıkışlı olmayan ve daha önce hiçbir şekilde piyano dersi almamış olan 2 öğrenci konulmuştur. Bu aşamalardan sonra 8 öğrenciden oluşturulan çalışma grubunun 4'ü deney, 4'ü de kontrol grubuna atanmıştır.

Verilerin Toplanması ve Deneysel Süreç

Araştırmada, çalgı eğitimi ve piyano eğitiminde düzenli ve günlük çalışma yapmanın önemi ile ilgili çalışmalara literatür taraması yolu ile ulaşılmıştır. Deneysel süreçte ise, deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin seçimi yapıldıktan sonra çalışmada kullanılacak olan düzeye uygun parça(etüt) belirlenmiştir. Çalışmada, Czarl Czerny'nin Op:453, 110 etüt kitabından, 6 numaralı etüt seçilmiştir. İlgili etüt, öğrencilerin daha önce çalışmadıkları ve tanımadıkları bir etüt olması açısından tercih sebebi olmuştur. Ön test öncesi ilgili etüt öğrencilere 20 dakika çalışmaları için verilmiş, daha sonra likert tipi 5'li dereceleme ölçeği ile hazırlanmış gözlem formu kullanılarak ön-testleri yapılmıştır. Gözlem formu, seçilen parçanın kriterleri doğrultusunda hazırlanmıştır. Ön-test sonrası deney grubu öğrencilerine ilgili etüdü 3 gün boyunca her gün olmak koşulu ile 20'şer dakika, toplam 1 saat çalışmaları; kontrol grubu öğrencilerine ise 3 gün boyunca hiçbir şekilde çalışmayıp, 3. günün sonunda toplam 1 saat çalışmaları gerektiği anlatılmış ve bu süreç araştırmacı tarafından denetlenmiştir. 3. günün sonunda son-test yapılmıştır. Ön-test ve son-test ölçümleri kamera ile kayıt altına alınıp, puanlaması araştırmacının kendisi tarafından yapılmıştır.

Verilerin Analizi

Verilerin analizi, kontrol grubunun ön test son test, deney grubunun ön test son test, deney ve kontrol gruplarının ön test ve son test puanlarının karşılaştırmaları, kullanılan ölçekte belirlenen kriterlerin puanları ve toplam puanlar bazında Mann Whitney-U testi kullanılarak yapılmıştır. Elde edilen sonuçlar yorumlanırken, anlamlılık düzeyi $p<,05$ olarak kabul edilmiştir.

BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde elde edilen verilerin analizi sonucunda elde edilen bulgular, tablolar halinde sunulmuş ve yorumlanmıştır.

Tablo 1: Kontrol Grubunun Ön Test-Son Test Puanlarının Karşılaştırılması

Gözlem Formu Kriterleri	Kontrol Grubu	n	Z	U	p
Etüdü Temiz Seslerle Çalabilme	Ön Test	4			
	Son Test	4	-,316	7,000	,752
Etüdü Doğru Tartımlarla Çalabilme	Ön Test	4			
	Son Test	4	-,935	5,000	,350
Etüdü Doğru Parmak Numaraları İle Çalabilme	Ön Test	4			
	Son Test	4	-,683	6,000	,495
Etüdü Temposuna Yakın Çalabilme	Ön Test	4			
	Son Test	4	-,833	5,500	,405
Etüdü Bütünlük Problemleri Olmadan Çalabilme	Ön Test	4			
	Son Test	4	-1,528	4,000	,127
Etütteki Legato Tekniğini Uygulayabilme	Ön Test	4			
	Son Test	4	-1,000	6,000	,317
Her İki Eli Eşgüdümlü Çalabilme	Ön Test	4			
	Son Test	4	-1,000	6,000	,317
Kriterlerin Toplam Puanı	Ön Test	4			
	Son Test	4	-,730	5,500	,465

p<,05

Tabloda, kontrol grubunun ön test-son test performans puanlarının karşılaştırılmalarına ait U testi sonuçları görülmektedir. Veriler incelendiğinde, ön test-son test puanları arasında “etüdü temiz seslerle çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 7,000), “etüdü doğru tartımlarla çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 5,000), “etüdü doğru parmak numaraları ile çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 6,000), “etüdü temposuna yakın çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 5,500), “etüdü bütünlük problemleri olmadan çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 4,000), “etütteki legato tekniğini uygulayabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 6,000) ve “her iki eli eşgüdümlü çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 6,000) görülmüştür.

Tüm bu kriterlerin puanları toplamında p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 5,500) görülmüştür. Tüm bu bulgular çerçevesinde, kontrol grubu öğrencilerinin ön test-son test puanları arasında farklılık olmadığı söylenebilir. Bu durum, düzenli ve günlük periyotlarla çalışılmayan bir piyano eserinde çalışmaya ayrılan zaman ne kadar çok olursa olsun, istikrarlı bir ilerleme sürecinde güçlükler yaşanabileceği şekline yorumlanabilir.

Tablo 2: Deney Grubunun Ön Test-Son Test Puanlarının Karşılaştırılması

Gözlem Formu Kriterleri	Deney Grubu	n	Z	U	p
Etüdü Temiz Seslerle Çalabilme	Ön Test	4			
	Son Test	4	-2,530	,000	,011
Etüdü Doğru Tartımlarla Çalabilme	Ön Test	4			
	Son Test	4	-2,352	,000	,019
Etüdü Doğru Parmak Numaraları İle Çalabilme	Ön Test	4			
	Son Test	4	-2,646	,000	,008
Etüdü Temposuna Yakın Çalabilme	Ön Test	4			
	Son Test	4	-2,428	,000	,015

Etüdü Bütünlük Problemleri Olmadan Çalabilme	Ön Test	4	-2,428	,000	,015
	Son Test	4			
Etütteki Legato Tekniğini Uygulayabilme	Ön Test	4	-2,530	,000	,011
	Son Test	4			
Her İki Eli Eşgüdümlü Çalabilme	Ön Test	4	-2,477	,000	,013
	Son Test	4			
Kriterlerin Toplam Puanı	Ön Test	4	-2,352	,000	,019
	Son Test	4			

p<,05

Tabloda, deney grubunun ön test-son test performans puanlarının karşılaştırılmalarına ait U testi sonuçları görülmektedir. Veriler incelendiğinde, ön test-son test puanları arasında “etüdü temiz seslerle çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmüştür (U = ,000). Bu bulgu doğrultusunda, piyano eğitimi süresince günlük ve düzenli çalışma yapan bir öğrencinin, çalışmış olduğu eserin seslerini temiz ve doğru çalma açısından başarı düzeyinin arttığı söylenebilir.

Veriler incelendiğinde, ön test-son test puanları arasında “etüdü doğru tırtımlarla çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmüştür (U = ,000). Bu bulgu doğrultusunda, piyano eğitimi süresince günlük ve düzenli çalışma yapan bir öğrencinin, çalışmış olduğu eserin tırtımlarını doğru çalma açısından başarı düzeyinin arttığı söylenebilir.

Veriler incelendiğinde, ön test-son test puanları arasında “etüdü doğru parmak numaraları ile çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmüştür (U = ,000). Bu bulgu doğrultusunda, piyano eğitimi süresince günlük ve düzenli çalışma yapan bir öğrencinin, çalışmış olduğu eseri, doğru parmak numaraları ile çalma açısından başarı düzeyinin arttığı söylenebilir.

Veriler incelendiğinde, ön test-son test puanları arasında “etüdü temposuna yakın çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmüştür (U = ,000). Bu bulgu doğrultusunda, piyano eğitimi süresince günlük ve düzenli çalışma yapan bir öğrencinin, çalışmış olduğu eseri, temposunda ya da temposuna yakın çalma açısından başarı düzeyinin arttığı söylenebilir.

Veriler incelendiğinde, ön test-son test puanları arasında “etüdü bütünlük problemleri olmadan çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmüştür (U = ,000). Bu bulgu doğrultusunda, piyano eğitimi süresince günlük ve düzenli çalışma yapan bir öğrencinin, çalışmış olduğu eseri, bütünlük problemleri olmadan çalabilme açısından başarı düzeyinin arttığı söylenebilir.

Veriler incelendiğinde, ön test-son test puanları arasında “etütteki legato tekniğini uygulayabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmektedir (U = ,000). Bu bulgu doğrultusunda, piyano eğitimi süresince günlük ve düzenli çalışma yapan bir öğrencinin, çalışmış olduğu eserdeki legato bağlarını doğru bir şekilde çalabilme açısından başarı düzeyinin arttığı söylenebilir.

Veriler incelendiğinde, ön test-son test puanları arasında “her iki eli eşgüdümlü çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmüştür (U = ,000). Bu bulgu doğrultusunda, piyano eğitimi süresince günlük ve düzenli çalışma yapan bir öğrencinin, çalışmış olduğu eserde her iki eli eşgüdümlü bir şekilde çalabilme açısından başarı düzeyinin arttığı söylenebilir.

Veriler incelendiğinde, deney grubunun ön test-son test puanları arasında tüm bu kriterlerin puanları toplamında p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmüştür (U = ,000). Bu durum, öğrencinin bir piyano eserini düzenli ve günlük periyotlarla çalışmasının, eserin ilerleme sürecinde yaşanması muhtemel problemlerin oluşma olasılığını oldukça düşürebileceği ve istikrarlı bir ilerleme sürecinin devam etmesine katkıda bulunabileceği şeklinde yorumlanabilir.

Tablo 3: Deney ve Kontrol Gruplarının Ön Test Puanlarının Karşılaştırılması

Gözlem Formu Kriterleri	Gruplar	n	Z	U	p
Etüdü Temiz Seslerle Çalabilme	Deney	4	-,935	5,000	,350
	Kontrol	4			
Etüdü Doğru Tartımlarla Çalabilme	Deney	4	,000	8,000	1,000
	Kontrol	4			
Etüdü Doğru Parmak Numaraları İle Çalabilme	Deney	4	-1,000	6,000	,317
	Kontrol	4			
Etüdü Temposuna Yakın Çalabilme	Deney	4	,000	8,000	1,000
	Kontrol	4			
Etüdü Bütünlük Problemleri Olmadan Çalabilme	Deney	4	-,683	6,000	,495
	Kontrol	4			
Etütteki Legato Tekniğini Uygulayabilme	Deney	4	,000	8,000	1,000
	Kontrol	4			
Her İki Eli Eşgüdümlü Çalabilme	Deney	4	-,500	6,500	,617
	Kontrol	4			
Kriterlerin Toplam Puanı	Deney	4	-,441	6,500	,659
	Kontrol	4			

p<,05

Tabloda, deney ve kontrol gruplarının ön-test performanslarının puanlarına ait U testi sonuçları görülmektedir. Veriler incelendiğinde, gruplar arasında “etüdü temiz seslerle çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 5,000), “etüdü doğru tartımlarla çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 8,000), “etüdü doğru parmak numaraları ile çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 6,000), “etüdü temposuna yakın çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 8,000), “etüdü bütünlük problemleri olmadan çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 6,000), “etütteki legato tekniğini uygulayabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 8,000) ve “her iki eli eşgüdümlü çalabilme” kriterinde p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 6,500) görülmüştür. Tüm bu kriterlerin puanları toplamında da p<,05 düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı (U = 6,500) görülmüştür. Tüm bu bulgular çerçevesinde, deneyin başlangıç aşamasında, deney ve kontrol grubu öğrencileri arasında performans açısından farklılık olmadığı söylenebilir.

Tablo 4: Deney ve Kontrol Gruplarının Son Test Puanlarının Karşılaştırılması

Gözlem Formu Kriterleri	Gruplar	n	Z	U	p
Etüdü Temiz Seslerle Çalabilme	Deney	4	-2,494	,000	,013
	Kontrol	4			
Etüdü Doğru Tartımlarla Çalabilme	Deney	4	-2,397	,000	,017
	Kontrol	4			
Etüdü Doğru Parmak Numaraları İle Çalabilme	Deney	4	-2,494	,000	,013
	Kontrol	4			
Etüdü Temposuna Yakın Çalabilme	Deney	4	-2,013	1,500	,044
	Kontrol	4			
Etüdü Bütünlük Problemleri Olmadan Çalabilme	Deney	4	-2,530	,000	,011
	Kontrol	4			
Etütteki Legato Tekniğini Uygulayabilme	Deney	4	-2,646	,000	,008
	Kontrol	4			
Her İki Eli Eşgüdümlü Çalabilme	Deney	4	-2,646	,000	,008
	Kontrol	4			
Kriterlerin Toplam Puanı	Deney	4	-2,337	,000	,019
	Kontrol	4			

p<,05

Tabloda, deney ve kontrol gruplarının son-test performanslarının puanlarına ait U testi sonuçları görülmektedir. Veriler incelendiğinde, gruplar arasında “etüdü temiz seslerle çalabilme” kriterinde deney grubu lehine $p < ,05$ düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmüştür ($U = ,000$). Bu bulgu doğrultusunda, piyano eğitimi süresince günlük ve düzenli çalışma yapan bir öğrencinin, çalışmış olduğu eserin seslerini temiz ve doğru çalma açısından başarı düzeyinin, günlük ve düzenli çalışma yapmayan bir öğrencinin başarı düzeyine kıyasla daha fazla olduğu söylenebilir.

Veriler incelendiğinde, gruplar arasında “etüdü doğru tartımlarla çalabilme” kriterinde $p < ,05$ düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmüştür ($U = ,000$). Bu bulgu doğrultusunda, piyano eğitimi süresince günlük ve düzenli çalışma yapan bir öğrencinin, çalışmış olduğu eserin tartımlarını doğru çalma açısından başarı düzeyinin, günlük ve düzenli çalışma yapmayan bir öğrencinin başarı düzeyine kıyasla daha fazla olduğu söylenebilir.

Veriler incelendiğinde, gruplar arasında “etüdü doğru parmak numaraları ile çalabilme” kriterinde $p < ,05$ düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmüştür ($U = ,000$). Bu bulgu doğrultusunda, piyano eğitimi süresince günlük ve düzenli çalışma yapan bir öğrencinin, çalışmış olduğu eseri, doğru parmak numaraları ile çalma açısından başarı düzeyinin, günlük ve düzenli çalışma yapmayan bir öğrencinin başarı düzeyine kıyasla daha fazla olduğu söylenebilir.

Veriler incelendiğinde, gruplar arasında “etüdü temposuna yakın çalabilme” kriterinde $p < ,05$ düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmüştür ($U = 1 ,500$). Bu bulgu doğrultusunda, piyano eğitimi süresince günlük ve düzenli çalışma yapan bir öğrencinin, çalışmış olduğu eseri, temposunda ya da temposuna yakın çalma açısından başarı düzeyinin, günlük ve düzenli çalışma yapmayan bir öğrencinin başarı düzeyine kıyasla daha fazla olduğu söylenebilir.

Veriler incelendiğinde, gruplar arasında “etüdü bütünlük problemleri olmadan çalabilme” kriterinde $p < ,05$ düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmüştür ($U = ,000$). Bu bulgu doğrultusunda, piyano eğitimi süresince günlük ve düzenli çalışma yapan bir öğrencinin, çalışmış olduğu eseri, bütünlük problemleri olmadan çalabilme açısından başarı düzeyinin, günlük ve düzenli çalışma yapmayan bir öğrencinin başarı düzeyine kıyasla daha fazla olduğu söylenebilir.

Veriler incelendiğinde, gruplar arasında “etütteki legato tekniğini uygulayabilme” kriterinde $p < ,05$ düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmektedir ($U = ,000$). Bu bulgu doğrultusunda, piyano eğitimi süresince günlük ve düzenli çalışma yapan bir öğrencinin, çalışmış olduğu eserdeki legato bağlarını doğru bir şekilde çalabilme açısından başarı düzeyinin, günlük ve düzenli çalışma yapmayan bir öğrencinin başarı düzeyine kıyasla daha fazla olduğu söylenebilir.

Veriler incelendiğinde, gruplar arasında “her iki eli eşgüdümlü çalabilme” kriterinde $p < ,05$ düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmüştür ($U = ,000$). Bu bulgu doğrultusunda, piyano eğitimi süresince günlük ve düzenli çalışma yapan bir öğrencinin, çalışmış olduğu eserde her iki eli eşgüdümlü bir şekilde çalabilme açısından başarı düzeyinin, günlük ve düzenli çalışma yapmayan bir öğrencinin başarı düzeyine kıyasla daha fazla olduğu söylenebilir.

Veriler incelendiğinde, gruplar arasında tüm bu kriterlerin puanları toplamında da $p < ,05$ düzeyine göre anlamlı bir fark olduğu görülmüş ($U = ,000$), bu bulgu doğrultusunda, deney ve kontrol gruplarının çalışma sürelerinin birbirine eşit olmasının önemli olmadığı, çalışma sürecinin düzenli ve eşit periyotlar halinde oluşturulması halinde performansın yükseldiği söylenebilir.

SONUÇ

Piyano eğitiminde öğrenilen bir davranışı pekiştirmek ve özümsemek için bu davranışları belli periyotlarla tekrarlamak gerekmektedir. Bu periyotların arasındaki zaman dilimi ne kadar uzarsa, öğrenilen davranışı pekiştirme ve özümseme safhası da bir o kadar güç gelecektir. Aksine, bu periyotların arasındaki zaman dilimi ne kadar sıklaşırsa öğrenilen davranışı pekiştirme ve özümseme safhası da bir o kadar kolaylaşacak ve sonuç itibarıyla davranış öğrenilmiş olacaktır.

Yapılan çalışmada, piyano eğitimi süreci içerisinde günlük ve düzenli çalışmanın hali hazırda bilinen önemi, yapılan kontrol gruplu ön test son test deseni ile elde edilen veriler doğrultusunda desteklenmiştir.

Ön-test performansında, çalışmada kullanılan, Czarl Czerny'nin Op:453, 110 etüt kitabından, 6 numaralı etüdün kriterleri doğrultusunda hazırlanan gözlem formundaki "etüdü temiz seslerle çalabilme", "etüdü doğru tartımlarla çalabilme", "etüdü doğru parmak numaraları ile çalabilme", "etüdü temposuna yakın çalabilme", "etüdü bütünlük problemleri olmadan çalabilme", "etütteki legato tekniğini uygulayabilme" ve "her iki eli eşgüdümlü çalabilme" kriterlerinde ve tüm bu kriterlerin toplam başarı puanlarında, deney ve kontrol grubu arasında anlamlı bir fark oluşmamıştır. Bu durum deneyin başlangıcında, her iki grubun ilk performanslarındaki başarı düzeyinin aynı olduğu sonucu vermektedir.

Son-test performansında, çalışmada kullanılan, Czarl Czerny'nin Op:453, 110 etüt kitabından, 6 numaralı etüdün kriterleri doğrultusunda hazırlanan gözlem formundaki "etüdü temiz seslerle çalabilme", "etüdü doğru tartımlarla çalabilme", "etüdü doğru parmak numaraları ile çalabilme", "etüdü temposuna yakın çalabilme", "etüdü bütünlük problemleri olmadan çalabilme", "etütteki legato tekniğini uygulayabilme" ve "her iki eli eşgüdümlü çalabilme" kriterlerinde ve tüm bu kriterlerin toplam başarı puanlarında deney ve kontrol grubu arasında, deney grubu lehine anlamlı bir fark oluşmuştur. Ortaya çıkan sonuç, piyano eğitimi alan öğrencilerin günlük ve düzenli çalışma yaptıkları takdirde belirlenen hedeflere ulaşması sürecinde, günlük ve düzenli bir çalışma programı ile çalışmayan öğrencilere kıyasla daha başarılı oldukları yönündedir.

Deney ve kontrol grubundaki öğrenciler belirlenen eseri toplamda 1 saat çalışmışlardır. Fakat deney grubu bu süreyi 3 güne paylaştırarak günde 20'şer dakika şeklinde kullanmış, kontrol grubunun ise bu süreyi paylaşmadan 3. günün sonunda 1 saat çalışarak kullanmıştır. Buradan hareketle son test sonucunda elde edilen verilere bir de bu açıdan bakılacak olursa, düzenli ve günlük çalışma yapan öğrenci profili ile düzenli ve günlük çalışma yapmayan öğrenci profilinin 4 günlük çalışma süreleri eşit olsa da, mevcut süreyi her güne yayarak kullanan öğrencinin başarısının, mevcut süreyi her güne yaymadan bir oturumda kullanan öğrencinin başarısına kıyasla daha fazla olduğu bu çalışmadan çıkan önemli bir sonuçtur.

Hem zihinsel hem de fiziksel bir etkinlik olan piyano çalma sürecinin olumlu ve istikrarlı bir şekilde ilerlemesinde etken olan faktörlerin en önemlilerinden birisinin düzenli ve günlük çalışma olduğu gerçeği, yapılan çalışmada elde edilen veriler doğrultusunda istatistiksel boyutta desteklenmiştir. Bu nedenle piyano eğitimi alan öğrencilerin bu noktada bilgilendirilmesi ve bilinçlendirilmesi, sonrasında ise düzenli çalışmayı alışkanlık haline getirmelerinin desteklenmesi ve denetlenmesi alınan eğitimin etkililiğini artırmak açısından oldukça önemlidir.

Not: Bu çalışma 25-27 Nisan 2013 tarihlerinde Antalya'da 28 Ülkenin katılımıyla düzenlenen " International Conference on New Trends in Education – ICONTE – 2013 "da sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

KAYNAKÇA

Akbulut, E. (2013). Eğitim fakültesi müzik eğitimi anabilim dalı "bireysel çalgı" dersi hedeflerinin gerçekleşme düzeylerine ilişkin 3. Ve 4. Sınıf öğrencilerinin görüşleri açısından bir değerlendirme. *Kastamonu Eğitim Dergisi*. Cilt:21, No:1, 57-68.

Albuz, A. (2001). *Viyola öğretiminde geleneksel Türk Müziği ses sistemine ilişkin dizilerin kullanımı ve bu sistem kaynaklı çokseslilik yaklaşımları*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Ercan, N. (2006). Piyano eğitiminde alıştırma yapmanın önemi ve bazı öneriler. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi. Yıl: 7, Sayı:12, 104-108.

Gökbudak, Z., S. (2003). Etkili bir piyano eğitimi ve öğretimi için ailenin rolü. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. Sayı:9, 559-574.

Fenmen, M. (1947). *Piyanistin kitabı*. Ankara: Doğu Matbaası.

Parasız, G. (2009). Eğitim müziği eksenli keman öğretiminde kullanılmakta olan çağdaş türk müziği eserlerinin tespitine yönelik bir çalışma. *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dergisi / Journal Of Fine Arts Faculty*. Sayı:15, 19-24.

Senemoğlu, N. (2005). *Gelişim, öğrenme ve öğretim. Kuramdan Uygulamaya*. Ankara: Özsen matbaası.